

Kniha Daniel – číslo šesťdesiatštyri

Odhaľovanie proroctva: Prepojenie 11. septembra 2001 s časom pečatenia, neskorým dažďom a záverečným dielom Krista

Jeff Pippenger

2024-01-28

V nedávnych článkoch sme sa odvolávali na niekoľko pasáží z Ducha proroctva, ktoré označujú časové obdobie od 11. septembra 2001 až dovtedy, kým Michael povstane a ľudská doba milosti sa uzavrie. V tomto časovom období sa nachádza niekoľko prorockých znázornení, ktoré označujú záverečné Kristovo dielo vo Svätyni svätých.

Dielo Krista vo svätyni je znázornené vo videní pri rieke Ulai v ôsmej kapitole Daniela a sestra Whiteová nás informovala, že videnie pri rieke Ulai sa práve nachádza v procese svojho naplňania. Záverečné dielo vykonávané v nebeskej svätyni, ktoré sa práve nachádza v procese svojho naplňania, je predstavené rozličnými prorockými výrazmi. Je znázornené okrem iných prorockých vyjadrení ako čas pečatenia, neskorý dažď, záverečné dielo spasenia a očistenie chrámu. Je dôležité tieto výrazy spojiť a zároveň ich umiestniť do ich správneho historického rámca.

„V tom čase, keď sa dielo spasenia bude uzatvárať, príde na zem súženie a národy sa budú hnevať, no budú zadržované, aby neprekazili dielo tretieho anjela. V tom čase príde „neskorý dažď“, čiže občerstvenie od prítomnosti Pána, aby dal moc mocnému hlasu tretieho anjela a pripravil svätých, aby obstáli v období, keď bude vyliatych sedem posledných rán.“ Early Writings, 85.

„dielo tretieho anjela“ je aj „dielom spasenia“, ktoré pripravuje „svätých, aby obstáli v čase, keď bude vyliatych sedem posledných rán“.

A národy sa rozhnevali, a prišiel tvoj hnev i čas mŕtvych, aby boli súdení, a aby si dal odmenu svojim služobníkom, prorokom, i svätým, aj tým, čo sa boja tvojho mena, malým i veľkým; a aby si zahubil tých, ktorí hubia zem. Zjavenie 11:18.

Národy sa rozhnevajú pred uzavretím času milosti (čo je čas, keď sa vylieva Boží hnev), a predsa, keď sa národy rozhnevajú, sú zároveň aj „zadržované“. „Čas“, keď sa národy rozhnevajú, označuje začiatok záverečného diela spásy a záverečným dielom spásy je zapečatovanie Božieho ľudu.

„Pravý Boží ľud, ktorý má v srdci ducha Pánovho diela a záchranu duší, bude vždy nazerať na hriech v jeho skutočnej, hriešnej povahe. Vždy bude stáť na strane verného a priameho zaobchádzania s hriechmi, ktoré Boží ľud tak ľahko obľúčujú. Osobitne v záverečnom diele pre cirkev, v čase pečatenia stoštyridsaťštyri tisíc, ktorí majú stáť bez vady pred Božím trónom, budú najhlbšie pociťovať neprávosti tých, ktorí sa vyznávajú za Boží ľud. Toto je mocne predstavené prorokovým znázornením posledného diela pod obrazom mužov, z ktorých každý má v ruke ničivú zbraň. Jeden muž spomedzi nich bol oblečený do ľanového rúcha a po boku mal písársky kalamár. „A Hospodin mu povedal: Prejdi stredom mesta, stredom

Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa páchajú uprostred neho.““ Testimonies, zväzok 3, 266.

Národy sú zadržíavané, aby nezabránili zapečateniu stoštyridsiatichštyritisíc. V siedmej kapitole Zjavenia sú rozhnevané národy, ktoré sú zadržíavané, znázornené ako štyri vetry, ktoré sú zadržíavané počas toho istého časového obdobia, a tento čas je výslovne označený ako časové obdobie.

„Satan teraz používa každý prostriedok v tomto čase spečatovania, aby odvrátil mysle Božieho ľudu od prítomnej pravdy a spôsobil, aby kolísali. Videla som prikrývku, ktorú Boh rozprestieral nad svojím ľuďom, aby ho ochránil v čase súženia; a každá duša, ktorá bola rozhodnutá pre pravdu a mala čisté srdce, mala byť prikrytá prikrývkou Všemohúceho.

„Satan to vedel, a pôsobil s veľkou mocou, aby mysle čo najväčšieho počtu ľudí, ako len mohol, udržiaval kolísavé a neisté vo vzťahu k pravde. ...“

„Videla som, že satan pôsobil týmito spôsobmi, aby v tomto čase pečatenia rozptyľoval, zvädzal a odvádzal Boží ľud. Videla som niektorých, ktorí nestáli pevne za prítomnou pravdou. Kolien sa im zmocňoval tras a nohy sa im šmýkali, pretože neboli pevne zakorenení v pravde, a prikrytie všemohúceho Boha nemohlo byť nad nimi rozprestreté, kým sa takto chveli.“

„Satan sa usiloval použiť všetko svoje umenie, aby ich udržal tam, kde boli, až kým nepominie pečatenie, až kým nebude nad Božím ľuďom rozprestretá prikrývka a oni nezostanú bez útočiska pred spaľujúcim hnevom Boha v siedmich posledných ranách. Boh začal rozprestierať túto prikrývku nad svojím ľuďom a čoskoro bude rozprestretá nad všetkými, ktorí majú mať útočisko v deň zabíjania. Boh bude mocne pôsobiť za svoj ľud; a Satanovi bude dovolené tiež pôsobiť.“ Early Writings, 43, 44.

Sestra Whiteová napísala tieto slová v roku 1851, päť rokov predtým, ako Boží ľud vstúpil do laodicejského stavu a tým, že odmietol zväčšené svetlo o „siedmich časoch“, oddialil proces zapečatenia. Toto svetlo by bolo rozšírilo a dokončilo Božie dielo prikrývania Jeho ľudu pred siedmimi poslednými ranami. Namiesto toho sa Boží ľud vzbúril a bolo mu určené blúdiť na púšti Laodicey, ako to predobrazne ukazuje vzbura a putovanie starovekého Izraela po púšti. Koľkí zo vzbúrencov starovekého Izraela vošli do zaslúbenej krajiny? Ktorý biblický text alebo Duch prorocstva označuje nejakých laodicejských, ktorí budú spasení? Odpoveď znie: „Nikto!“ lebo Laodicejský je práve tak stratený ako tí zo starovekého Izraela, ktorí zomreli na púšti.

Zapečatovanie stoštyridsaťštyritisíc je časové obdobie a začína sa vtedy, keď štyria anjeli zadržávajú štyri vetry, čo je zároveň čas, keď sa národy hnevajú, no sú držané na uzde. Počas času zapečatovania Boh pripravuje svoj ľud, aby obstál v čase siedmich posledných rán, a táto príprava je znázornená ako pritiahnutie „prikrývky“ nad Jeho ľud a je tiež znázornená ako dokončenie diela spasenia a dokončenie diela tretieho anjela. Príprava, ktorú predstavujú všetky tieto obrazy, je založená na prijatí „prítomnej pravdy“.

Tí, ktorí nebudú „pevne stáť za prítomnú pravdu“, sú tí, ktorí „kolísali“, pretože ich mysle neboli sústredené na „prítomnú pravdu“. Píše, že „videla niektorých, ktorí nestáli pevne za prítomnú pravdu. Ich kolená sa triasli a ich nohy sa šmýkali, pretože neboli pevne zakorenení v pravde, a prikrytie Všemohúceho Boha nemohlo byť nad nimi rozprestreté, kým sa takto triasli.“

„Prítomná pravda“ je to, čo poskytuje „prikrytie“, a „prikrytie“ je zároveň znázornené ako „Božia pečať“. „Božia pečať“ bola predobrazne vyjadrená krvou, ktorá pokrývala dvere Hebrejov a ktorá umožnila zhubnému anjelovi prejsť pomimo príbytkov, kde boli dvere „prikryté“ krvou. „Prikrytie“ je „zapečatenie“ a „zapečatenie“ sa uskutočňuje prostredníctvom „prítomnej pravdy“.

Posväť ich svojou pravdou: tvoje slovo je pravda. Ján 17,17.

Každé reformné hnutie malo svoju vlastnú osobitnú tému a témou reformačného hnutia sto štyridsaťštyritisíc je „islam tretieho beda“. „Prítomnou pravdou“ v posledných dňoch je islam tretieho beda.

„Písma sa Božiemu ľudu neustále otvárajú. Vždy existovala a vždy bude existovať pravda osobitne vzťahujúca sa na každú generáciu.“ Review and Herald, 29. júna 1886.

Je to posolstvo „prítomnej pravdy“, ktoré pečatí Boží ľud v posledných dňoch, a čas pečatenia je znázornený tak, že sa začína vtedy, keď sú štyri vetry zadržované. Národy sa rozhnevali 11. septembra 2001 a v tom bode sa začalo pečatenie sto štyridsaťštyritisíc, keď sa neskorý dážď, ktorý je „posolstvom“, začal odpečatovať.

„Jánovi boli otvorené výjavy hlbokého a strhujúceho významu týkajúce sa skúsenosti cirkvi. Videl postavenie, nebezpečenstvá, zápasy a konečné vyslobodenie Božieho ľudu. Zaznamenáva záverečné posolstvá, ktoré majú priviesť úrodu zeme k dozretiu, buď ako snopy pre nebeskú stodolu, alebo ako viazanice pre ohne záhuby. Boli mu zjavené predmety nesmierného významu, zvlášť pre poslednú cirkev, aby tí, ktorí sa odvrátia od bludu k pravde, boli poučení o nebezpečenstvách a zápasoch, ktoré sú pred nimi. Nikto nemusí zostať v temnote vzhľadom na to, čo príde na zem.“ The Great Controversy, 341.

Keď sa národy rozhnevali, boli zároveň zadržované, a začal padať „neskorý dážď“; a neskorý dážď je posolstvom „prítomnej pravdy“, ktoré spečatuje Boží ľud.

„Dielo v Battle Creeku je toho istého rádu. Vedúci v sanatóriu sa zmiešali s neveriacimi a vo väčšej či menšej miere ich pripustili do svojich rád, no je to, akoby sa púšťali do práce so zavretými očami. Chýba im rozlišovanie, aby videli, čo sa na nás môže kedykoľvek prihnúť. Je tu duch zúfalstva, vojny a krviprelievania a tento duch bude narastať až do samého konca času. Len čo bude Boží ľud zapečatený na svojich čelách — nie nejakou pečaťou alebo znamením, ktoré možno vidieť, ale upevnením sa v pravde, tak rozumovo, ako aj duchovne, takže nimi nebude možné otriast’ — len čo bude Boží ľud zapečatený a pripravený na preosievanie, ono príde. Vskutku, už sa začalo. Božie súdy sú teraz nad krajinou, aby nám dali varovanie, aby sme vedeli, čo prichádza.“ Manuscript Releases, zväzok 10, 252.

„Zapečatenie“ je „upevnenie v pravde“. V súvislosti s časom zapečatovania píše: „Existuje duch zúfalstva, vojny a krviprelievania, a tento duch bude silnieť až do samého konca času.“ Keď sa

národy rozhnevajú, budú zadržané, ale „vojna a krviprelievanie“, znázornené ako štyri vetry, „budú silnieť až do samého konca času“. Islam tretieho beda postupne stupňuje svoje vojnové ťaženie až do samého konca času a prorocké porozumenie islamu ako „témy“ v reformácii sto štyridsaťštyritisíc sa súčasne zväčšuje počas toho istého časového obdobia. Postupné stupňovanie uskutočňované islamom prebieha súbežne s vyliatím neskorého dažďa počas toho istého časového obdobia, lebo neskorý dážď je „posolstvo“.

„Pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme, majú postavenie, ktoré bolo kedysi dané satanovi ako zatieniacemu cherubovi. Prostredníctvom svätých bytostí obklopujúcich jeho trón Pán udržiava neustále spojenie s obyvateľmi zeme. Zlatý olej predstavuje milosť, ktorou Boh neustále zásobuje lampy veriacich, aby neblikali a nezhasli. Keby sa tento svätý olej nevylieval z neba v posolstvách Božieho Ducha, nástroje zla by mali nad ľuďmi úplnú moc.“

„Boh je zneuctený, keď neprijímame posolstvá, ktoré nám posiela. Tak odmietame zlatý olej, ktorý by vylial do našich duší, aby bol odovzdávaný tým, čo sú v temnote. Keď zaznie volanie: ‚Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety,‘ tí, ktorí neprijali svätý olej, ktorí vo svojich srdciach nepestovali Kristovu milosť, zistia, podobne ako bláznivé panny, že nie sú pripravení stretnúť svojho Pána. Nemajú v sebe moc získať olej a ich životy stroskotajú. Ak je však vyprosený Duch Svätý Boží, ak prosíme, ako prosil Mojžiš: ‚Ukáž mi svoju slávu,‘ Božia láska bude rozliata v našich srdciach. Zlatými rúrami nám bude sprostredkovaný zlatý olej. ‚Nie mocou ani silou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin zástupov.‘ Prijímaním jasných lúčov Slnka spravodlivosti Božie deti žiaria ako svetlá vo svete.“ Review and Herald, 20. júla 1897.

Neskorý dážď začína „kropiť“ a napokon prerastá do plného vyliatia. „Kropenie“ neskorého dažďa je označené ako dážď, ktorý je „odmeriavaný“, a plné vyliatie nastáva vtedy, keď je vyliaty „bez miery“. Sestra Whiteová jasne označuje čas, keď neskorý dážď padá a niektorí ho prijímajú, kým iní nie. V tom čase je dážď „odmeriavaný“, alebo „kropí“.

Niektorí ľudia rozpoznávajú, že sa niečo deje, ale len ich to vyľaká.

„V cirkvách sa má prejaviť úžasné zjavenie Božej moci, ale nepôsobí na tých, ktorí sa neponížili pred Pánom a neotvorili dvere svojho srdca vyznaním a pokáním. Pri zjavení tej moci, ktorá osvecuje zem Božou slávou,vidia iba čosi, čo vo svojej slepote pokladajú za nebezpečné, čosi, čo vzbudí ich obavy, a vzopriamujú sa, aby tomu odporovali. Pretože Pán nekoná podľa ich očakávaní a predstáv, postaví sa proti tomuto dielu. ‚Prečo,‘ hovoria, ‚by sme nemali poznať Božieho Ducha, keď sme v diele už toľké roky?‘ Pretože neodpovedali na varovania a naliehania Božích posolstiev, ale vytrvalo hovorili: ‚Som bohatý, zbohatol som a nič nepotrebujem.‘“ Maranatha, 219

„Mnohí vo veľkej miere zlyhali v prijatí skorého dažďa. Nezískali všetky dobrodenia, ktoré im Boh takto pripravil. Očakávajú, že tento nedostatok bude nahradený neskorým dažďom. Keď bude udelená najbohatšia hojnosť milosti, mienia otvoriť svoje srdcia, aby ju prijali. Dopúšťajú sa strašného omylu. Dielo, ktoré Boh začal v ľudskom srdci tým, že mu dal svoje svetlo a poznanie, musí neustále pokračovať. Každý jednotlivec si musí uvedomiť svoju vlastnú potrebu. Srdce musí byť vyprázdnené od každej poškvny a očistené pre prebývanie Ducha. Vyznaním a opustením hriechu, vrúcnou modlitbou a zasvätením seba samých Bohu sa prví

učeníci pripravili na vyliatie Svätého Ducha v deň Letníc. To isté dielo, len vo väčšej miere, sa musí vykonať teraz. Potom ľudský nástroj musel iba prosiť o požehnanie a čakať na Pána, aby dovŕšil dielo, ktoré sa ho týkalo. Je to Boh, kto začal dielo, a On svoje dielo dokončí, urobí človeka dokonalým v Ježišovi Kristovi. Nemožno však zanedbávať milosť znázornenú skorým dažďom. Iba tí, ktorí žijú podľa svetla, ktoré prijali, dostanú väčšie svetlo. Ak denne nepostupujeme v uskutočňovaní činných kresťanských cností, nerozpoznáme prejavy Svätého Ducha v neskorom daždi. Môže padať na srdcia všade okolo nás, no my ho nerozoznáme ani neprijmeme.“ Testimonies to Ministers, 506, 507.

V uvedenej pasáži označuje, že nastáva čas, keď „bude udelená najhojnejšia plnosť milosti“, čím zároveň určuje čas, keď je neskorý dážď vylievateľný bez miery. V súvislosti s touto skutočnosťou uvádza, že väčšie svetlo prijímajú iba tí, ktorí žijú v súlade so svetlom, ktoré majú. V tejto zásade je zjavné, že svetlo (ktorým je prítomná pravda) sa postupne zväčšuje. V poslednej vete označuje čas, keď neskorý dážď padá a niektorí ho rozpoznávajú a prijímajú, zatiaľ čo iní nie. Ak nerozpoznáte posolstvo, ktoré je neskorým dažďom, neprijmete ho.

„Nesmieme čakať na neskorý dážď. Prichádza na všetkých, ktorí rozpoznávajú a prijímajú rosu a prehánky milosti, ktoré na nás padajú. Keď pozbierame úlomky svetla, keď si vážime isté milosrdenstvá Boha, ktorý rád vidí, že Mu dôverujeme, vtedy sa splní každé zasľúbenie. [citovaný Izaiáš 61,11.] Celá zem má byť naplnená Božou slávou.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 984.

V čase, keď sú rozhnevané národy zadržované, sa začína „odmeriavať“ neskorý dážď. Keď „bude udelená najbohatšia hojnosť milosti“, označuje to čas, keď je neskorý dážď vyliaty bez miery.

V čase, keď sa národy hnevajú, no sú zadržované, začína padať neskorý dážď, ale je „odmeraný“, pretože cirkev je v tom bode zmiešaná s pšenicom a kúkolom. Je to dážď, ktorý privádza k zrelosti pšenicu i kúkol, a neskorý dážď je posolstvom prítomnej pravdy, ktoré je buď rozpoznané a prijaté, alebo nie. Všetky tieto prorocké pojmy sú v Písme jasne označené. Dňa 11. septembra 2001 začal neskorý dážď „kropiť“ a postupne silnie, až kým nepríde posolstvo Polnočného volania a múdre i bláznivé panny nebudú navždy oddelené.

Múdri sú potom pozdvihnutí ako zástava, aby povolali iné Božie stádo von z Babylona, a neskorý dážď je potom vyliaty bez miery a neprestajne padá, až kým nepovstane Michael a ľudská doba skúšky sa neuzavrie.

„Videla som, že štyria anjeli budú zadržávať štyri vetry, až kým nebude Ježišovo dielo vo svätyni dokonané, a potom prídu sedem posledných rán.“ Early Writings, 36.

Zadržiavanie štyroch vetrov predstavuje Božiu prozreteľnú kontrolu nad stupňujúcimi sa súdmi, ktoré dopúšťa, aby sa odohrávali v posledných dňoch. Štyria anjeli zadržávajú štyri vetry počas času pečatenia stoštyridsaťštyritisíc, no v tomto časovom období je prítomný „duch zúfalstva, vojny a krviprelievania, a tento duch bude narastať“. Keď bude zapečatené posledné z Božích detí, Michael povstane a štyri vetry budú úplne uvoľnené a príde Sedem posledných rán.

V „hodine veľkého zemetrasenia“ zo zjavenia v jedenástej kapitole, v „časoch súženia“ z deviatej kapitoly Daniela, keď budú ulica i múr dokončené, nastane čas, keď „národy sa budú hnevať“. V tom časovom období bude neskorý dážď vyliaty v „miere“. Izaiáš určuje čas, keď je neskorý dážď odmeriavaný, a označuje tento čas ako „deň východného vetra“. „Deň východného vetra“ bol 11. september 2001.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v uvažovaní o „meraní“ neskorého dažďa, no treba pamätať na to, že klenot Millerovho sna, ktorý je na posvätných tabuľkách Habakuka znázornený ako tri Bedy islamu, má v posledných dňoch žiariť desaťkrát jasnejšie než vtedy, keď ho Miller po prvý raz zhromaždil.

„Pri jednej príležitosti, keď som bola v meste New York, som bola v nočnom videní vyzvaná, aby som hľadela na budovy dvíhajúce sa poschodie za poschodím smerom k nebu. O týchto budovách sa tvrdilo, že sú ohňovzdorné, a boli postavené na oslavu svojich majiteľov a staviteľov. Tieto budovy sa dvíhali vyššie a ešte vyššie a bol v nich použitý ten najnákladnejší materiál. Tí, ktorým tieto budovy patrili, sa nepýtali sami seba: ‚Ako môžeme najlepšie osláviť Boha?‘ Pán nebol v ich myšlienkach.“

Pomyslela som si: „Ó, keby tí, ktorí takto vynakladajú svoje prostriedky, mohli vidieť svoje konanie tak, ako ho vidí Boh! Hromadia veľkolepé budovy, ale aké bláznivé je v očiach Vládcu vesmíru ich plánovanie a vymýšľanie. Neskúmajú všetkými silami srdca a mysle, ako by mohli osláviť Boha. Stratili zo zreteľa túto prvú povinnosť človeka.“

„Keď tieto honosné budovy rástli, ich vlastníci sa s ctižiadostivou pýchou radovali, že majú peniaze, ktoré môžu použiť na uspokojovanie seba samých a na vzbudzovanie závidosti svojich susedov. Veľká časť peňazí, ktoré takto investovali, bola získaná vydieraním, utláčaním chudobných. Zabudli, že v nebi sa vedie záznam o každom obchodnom úkone; každé nespravodlivé jednanie, každý podvodný čin je tam zaznamenaný. Prichádza čas, keď ľudia vo svojom podvode a opovážlivosti dosiahnu bod, za ktorý im Pán nedovolí ísť, a spoznajú, že zhovievavosť Jehovu má svoje hranice.“

„Výjav, ktorý potom prešiel predom mnou, bol požiarne poplach. Muži hľadeli na vysoké a údajne ohňovzdorné budovy a hovorili: ‚Sú úplne v bezpečí.‘ Tieto budovy však zhoreli, akoby boli zhotovené zo smoly. Hasičské striekačky nemohli nič urobiť, aby zastavili skazu. Hasiči neboli schopní obsluhovať striekačky.“

„Dostala som poučenie, že keď príde Pánov čas, ak v srdciach pyšných, ctižiadostivých ľudských bytostí nenastane nijaká zmena, ľudia zistia, že ruka, ktorá bola mocná zachraňovať, bude mocná aj ničiť. Nijaká pozemská moc nemôže zadržať Božiu ruku. Pri stavbe budov sa nedá použiť nijaký materiál, ktorý by ich uchránil pred zničením, keď príde Bohom určený čas zoslať odplatu na ľudí za ich nedbanie na Jeho zákon a za ich sebeckú ctižiadosť.“

Testimonies, zväzok 9, 12, 13.